

museum de Heksenwaag

Heksje Rijnemijn

door Sanne-marijn Bakkes

Heksje Rijnemijn

Heksen verhalen wedstrijd
Sanne-marijn Bakkes 7 jaar

Er was eens een heksje,
ze heette Rijnemijn,
ze had erge moeite
met vliegen. Ze
probeerde elke
spreuk, maar het
lukte niet. Ze
veranderde
eerst
in een
spreeuw,

daarna in een paard en tenslotte weer in een lief
klein heksje.

Ze pakte haar bezemsteel en liep naar buiten
om het weer te proberen. Toen ze een stukje in
de lucht was stortte ze meteen weer neer. Oeps,
zei Rijnemijn, haar bezem was kapot. De ene
helft in haar ene hand en de andere helft in haar
andere hand.

Gelukkig heb ik nog reserve bezems, dus daar
kan ik nog mee oefenen, dacht ze. Ze probeerde
het nog een keer, maar het was krak, krak,

krak. Tot ze bij de laatste bezem was. Ze dacht, ik ga maar niet meer vliegen, maar ze probeerde het toch nog eens. Ze stortte weer neer en ze zei, hoera mijn bezem is niet kapot. Ze bleef het nu proberen, telkens weer, ze gaf het niet op en toen vloog ze.

Ze zag in het midden van het bos een appelboom staan en hoorde daarin een geluid, waar ze zo van schrok dat ze gauw weer naar haar huisje vloog.

Toen ze weer bij haar huisje stond was ze toch wel erg Nieuwsgierig. Ze besloot om naar de appelboom te gaan lopen en ze nam haar bezem mee. Het duurde drie dagen en 4 uur om daar te komen..

Rijnemijn keek bij de appelboom omhoog en hoorde weer dat geluidje opeens zei ze, dat klinkt als gemiauw, er zit een katje in de boom. Ze dacht ik kan nooit in die boom klimmen en ze legde gras en blaadjes onder het poesje.

Het poesje viel uit de boom en het viel precies op de plek waar het gras en de blaadjes lagen. Gelukkig had het poesje niets. Rijnemijn pakte het poesje op en zette het op haar bezem. Toen klom ze er zelf op en vloog terug naar het huisje.

Thuis gaf ze het poesje
water en wat eten. Ze
noemde het poesje
streepje.

En ze leefde nog lang en gelukkig

© Museum de Heksenwaag